

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan srečer, izimidi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština zaščita.

Za oznanila plačuje se od stiroporne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnost je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnost naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kranjski dež. zbor in pogodba z Ogersko.

V zadnji seji kranjskega deželnega zbora se je soglasno in ob živahnom pritrjevanju vzprejela naslednja resolucija glede obnovljenja pogodbe z Ogersko.

Deželni zbor vojvodstva Kranjskega izreka s stališča deželnih interesov, katere je dolžan varovati, to prepričanje, da se iz ozirov na moč države in na gojenje skupnih interesov obeh državnih polovic kaže potreba, vzdržati gospodarsko jednoto obeh držav monarhije in da je pri predstoječih pogajanjih z Ogersko to v polni meri upoštevati, a da je to pogodbo skleniti le s pogojem

1. da vlada revidira sedanjo kvoto, da zniža izdatno tostranske državne polovice prispevek k skupnim potrebščinam ter ga spravi v razmerje s sedanjimi gospodarskimi odnosa v obeh državnih polovicah in da v zvezi s tem primerno uredi vprašanje o davkih na sladkor, pivo žganje in petrolej ter da uredi carine;

2. če se načelni obstanek gospodarske jednote točno uredi z določbo povsem jednakih pogojev za produkcijo in promet v obeh državnih polovicah, če se zagotove določne norme za izvršitev teh načel in jamstva za njih veljavnost;

3.) vlada se naprosi, zadobiti tem iz najvitnejših potreb dežele in tostranske državne polovice izvirajočim pogojem pravični pogodbi priznanje in veljavnost, in v to svrhu storiti, kar je primerno, če treba, ne zamuditi pravočasno odpovedi carinske in trgovinske pogodbe.“

Tej resoluciji se pridruži brez dvoma druga glede priklopiljenja žumberškega in marijindolskega okraja nekdanje vojaške krajine z našo krovino.

Predno je deželni zbor sklenil navedeno resolucijo, bavil se je v dveh sejah z dotičnim vprašanjem. Poslanci dr. Tavčar, Povše in grof Barbo so podali deželnemu zboru jasno in natančno sliko o državnopravnem razmerju mej obema polovicama naše monarhije ter o njega uplivu na gospodarske razmere v naši državni polovici s posebnim ozirom na našo krovino. Vsaka beseda, vsaka navedba rečenih govornikov je bila potrditev in dokaz, da

je sedanja pogodba z Ogersko prava nesreča za naše državne polovice gospodarstvo, da je skrajno krivična in uprav pogubna, dočim je bil govor barona Schwegla uničujoča kritika vse gospodarske politike v Cislitvanski, zlasti pa politike glede pogodbe z Ogersko, zakaj baron Schwegel je dognal in dokazal, da so se doslejšnje pogodbe z Ogersko sklenile na popolnoma napačni podstavi.

Vsi ti govorji so imeli namen pojasniti gospodarske razmere sploh in s tem utemeljiti predlagano in vzprejeto precej splošno redigovano resolucijo, a vprašanje je, je li bilo prav in umestno, da se deželni zbor ni v večji meri poslužil pristojče mu pravice, da svojih pogojev ni konkretnje preciziral.

Storil bi bil to lahko. Na podlagi obilnega materijala, kateri so imenovani poslanci podali zboru, bi se bilo dalo brez težav povsem določno povedati, do katerih mej bodo avstrijski vladi dovoljeno iti pri pogajanjih z Ogersko.

Zdi se nam, da deželni zbor tega nalači ni storil. Zdi se nam, da je naš deželni zbor popolnoma prepričan, da bi naši krovini in njem gospodarstvu ne bilo na škodo, ako bi se popolnoma pretregala gospodarska zveza z Ogersko, tudi ko bi temu sledila personalna unija. Težu svojemu prepričanju pa ni dal izraza, nego se zadovoljil z resolucijo, katere jedini efekt more biti, da se osrednja vlada obvesti, kako živo se tudi v naši deželi čuti potreba po pravičnejši uredbi pogodbe z Ogersko in da te iste vlade prizadevanja, doseči ugodnejšo pogodbo, moralno podpre.

Nehote se usiljuje vprašanje, zakaj se je deželni zbor zadovoljil s tako pohlevno resolucijo, ko so vendar vsemi govorniki s prepričevalno besedo popisovali pogubnost sedanje zvezze z Ogersko? Vse kaže, da so deželnemu zboru narekovali vzprejeto resolucijo oziri na mejnaredno veljavo cele monarhije in na ugled vladajoče dinastije.

Oglejmo si vzprejeto resolucijo s katere kolistrani, povsod vidimo skrb, opustiti vse, kar bi zmoglo obudit mnenje, da hoče kranjski deželni zbor, naj se za vsako ceno doseže popolnoma pravična pogodba; vsaka vrsta razdeva strah, da bi se

mogla pogajanja izjaloviti in bi eventualno prišlo do personalne unije, mej vrstami pa se bere, da bi kranjski deželni zbor tudi eventualnih žrtev ne sodil strogo, da se le obrani sedanja realna unija.

V mnogih drugih avstrijskih krovinah se postopa drugače. Tam se zahteve glede pogodbe z Ogersko povdajajo dosti odločne in tudi misel, da bi moglo priti do personalne unije, ne obuja nikakega strahu, nego celo zadovoljstvo, in vprašanje tudi res še ni rešeno, bi-li personalna unija dejanski škodovala moči države in ugledu dinastije. Merodajni politični in dvorni krogi sodijo, da bi monarhija po taki preuredbi izgubila sedanjo svojo veljavo v Evropi in da bi bil oškodovan ugled krone. Deželni zbor kranjski se je tega nazora oklenil in to je po naši sodbi povod, da se je sklenila tako ponizna resolucija, v kateri se najvitnejši interesi naše domovine in vsega nje prebivalstva popolnoma podrejojo deževnim interesom monarhije in krone.

Izza goriških kulis.

Iz Gorice, 7. februarja.

V našem deželnem zboru se godé čudne reči. Kako je končalo lansko zasedanje, sem o svojem času točno poročal. Že takrat sem izrekel prepričanje, da stari lisjak dr. Pajer ima Lahne na vrvici v neke namene, ki niso s koristimi dežele in laškega ljudstva v nikaki zvezi. Vreči hoče dežel glavarja grofa Coroninija — evo zadnji njegov namen.

Tudi letos voz ne gre naprej. Vse je obtičalo. Finančni odsek ima po 19 dneh šele danes zopet sejo, ker Lahni niso hoteli sprejeti par opravičenih zahtev, — a najbolj jih vznemirja podpora 1000 gld. za slovensko obrtno „Slogino“ šolo v Gorici, ker se je — bojé, dasi vživajo oni že 15 let tako podporo. — V torek so slovenski poslanci podali nujen predlog za dovolitev te podpore. Italijani so ušli iz dvorane in zbor je postal — nesklepčen, to že drugič v tem zasedanju.

Vladni zastopnik je brzjavno naprosil viteza Rinaldinija, naj pride v Gorico, kajti zasedanje bo treba kmalu zaključiti, a skoro ničesa se ni storilo.

„Nikakor ne! — Toda fotografirat, veste, fotografirat se pa zazdaj še ne pojdem, ampak jaz take-le kravate nosim vsak dan! Vsak dan!“

„Pa je res lepa, no!“ se je oglasil neki hudo-mušni poštni uradnik.

„Imenitno prijazna!“ je dodal star trgovec in šuntal z obrazom in jezikom.

„Ojej, gospod Nitka“, ga je dražil tretji ud naše družbe, „vi ste z vašo popolnoma pogoreli! Popolnoma ste pogoreli z vašo kravato!“

„In zmrznili ste tudi, vse skupaj!“ je kričal poštni gospod v ljubljanskem dialekton.

„Zguba, zguba!“ je trdil trgovec in bridko pogledal jeznegra krojača.

Gospod Friderik ali Miroslav Nitka je tih sedel na svojem sedežu in se mirno jezil. V prsih pa je kuhal strašno maščevanje in mu prilival ce-kinastega cvička vedno „ex“ iz polnega kozarca.

Naposled je izkuhal, kar je hotel in zabavljuje izpogovoril našemu Bucku te-le besede na ves glas:

„Gospod Bucek, vi ste si kupili nov bicikel, če sem prav slišal!“

„Prav dobro ste slišali; kupil sem si ga! Zakaj bi ga pa tudi ne, saj imamo, hvala Bogu! — In Bicikel je izvrsten, — ne takšna pokveka, kakor prvi.“

Listek.

Buckov rekord.

Tiste dni je bil moj prijatelj Bucek za osemdeset krajcarjev lepši, kakor druge čase. Njegova častitljiva gospa in soproga Buca mu je bila namreč kupila jedno najlepših kravat, kar jih moderna Ljubljana sploh premore za ta majhni denar.

Zlasti v „črni govedini“ se je šopiril srečni mož ž njo in hodil tako ponosno, da ga je kar v stran zanašalo.

To je pa krojača Nitko silno grizo!

Gospod Friderik ali Miroslav Nitka, star znanec Buckov, je doslej gojil predzrno misel, da ni zlepa v „črni govedini“ in daleč po Ljubljani okrog človeka, ki bi imel tako krasno, ukusno, korektno zvezano, nepopačeno, idealno zavratnico, kakor ravno on sam, krojač Nitka.

Ta ugled je užival dozdaj gospod Nitka pri vseh znancih in prijateljih treh farā v nekaljenem miru in blaženem zadovoljstvu. Zdaj pa pride ta presneti Bucek in ga dene kar najedenkrat meni nič tebi nič ob vso čast in slavo v žakelj!

Menda ni treba tukaj še posebej pripovedovati, da je gospod Friderik ali Miroslav Nitka izrastel

bolj na dolgo kakor na široko. Nos in lase je nosil pokonci in lahnega života skakjal in plessal po ulicah. Dolga kozja brada mu je dičila poskočno bitje.

Že iz tega jasno razvidite, da gospod Nitka ni niti za polovicoto tako tehtna oseba kakor morebiti moj prijatelj Bucek.

Tisti večer nas je bilo več zbranih v večkrat omenjenem hotelu; vsi smo nevztrpno čakali, kako se bo rešila ta aféra dveh kravat. — Bucek je sedel tako, da ga je moral vstopiti krojač precej videti.

In gospod Nitka še ni bil izpustil kljuke iz rok, ko se mu je duhovito čelo stemnilo in nabralo vjadne gube . . . Mi smo se spogledali; toda že drugi trenutek se je krojač potuhnil! Sedel je pa daleč od Bucka strani na drugi konec naše mize; od tam je izpuščal skrivaj strupene poglede na mojega prijatelja Bucka.

„No, gospod Bucek“, je zameketal po daljšem molku Nitka prezirno, „kaj pa, kaj? Ali se hočete dati nocoj še fotografirati, ali kaj ko ste vendar tako hentano lepi danes, mé e-e é?“

„Lep sem, to je res!“ se je odrezal Bucek do stojanstveno. „To je že tako na svetu. Nekateri smo lepi, drugi ste grdi!“

„Pa vendar s tem ne cikate na-me?“ je vzkipej gospod Nitka.

In res včeraj je bil Rinaldini tukaj. S Slovenci ni prišel v dotiko, pač pa z Lahom in z — nadškofom. Dvakrat ga je iskal, a ne našel, ker je bil pri izpitih v semeniču; tretjikrat ga je našel. Kaj sta govorila, to seveda ni znano. Ali čuje se kot gotovo dejstvo, da Rinaldini je pregovoril nadškofa, da se bo odslej vdeleževal sej. S tem bi bil nemogoč slučaj da bi jedna ali druga stranka naredila zbar nesklepčen s tem, ako zapusti dvočano. Ako se bo nadškof res udeleževal sej, tedaj bo nadškof jeziček na vagi: kamor se nagnе on, tam bo večina.

Kar se tiče nas Slovencev, je gotovo, da vlada ne bo dala opozicije izredni podpori 15.000 gld. za cesto na levem bregu Soče od Kanala do Sv. Lucije, ker ona sama je voljna dati kanalski polovici ceste 50.000 gld.; tudi ne bo nasprotna podpori 1000 gld. za slovensko obrtno šolo, katero tudi ona že polpira. Zato je gotovo, da bi nadškof ne glasoval z Lahi v teh točkah. Sicer je pa nadškof vendarle — Slovenec.

Glavna bolečina Lahov je zakon, s katerim bi se uvedel v Gorici takozvani „Zinskreutzer“. Dve tretjini gospodarjev je podalo proti temu vtok. Slovenci so odločno proti in v tem pogledu bodo tudi goriški ital. mečanci — čuden slučaj — na strani slov. poslancev. Vladar hoče baje, da bi bil ta zakon sprejet

Ali ne, da se bliža konec Istočnjemu zasedanju na čuden, nenavaden način?

V Ljubljani, 8. februarja.

Volilna reforma. Katoliško ljudska stranka je že izgubila vse veselje do Badenijeve volilne reforme, če tudi se je dr. Ebenhoch že bil izrekel zanjo. Peti kurija z občno volilno pravico jej ne ugaja. Ne ugaja jej namreč, da bi vsi veliki in mali posestniki, kočarji, tovarnarji in mali obrtniki, odvetniki, profesorji in delavci volili v jedni kuriji. Očitno je, da se gospodje sramujejo voliti z delavci, če tudi sicer govore o svoji skrbi za delavce. Umljivo je nam, da jim ni povsedi Badenijeva volilna reforma, kajti baš ta stranka bi v novi kuriji ne dobila dosti zastopnikov. To bi bil pa zanjo bud moraličen udarec. Če stranki, ki se imenuje ljudska, pozabe v kaki kuriji, ki bode najbolj kazala ljudsko mnenje, potem izgubi tako rekoč vsako upravičenje do obstanka. Če katoliška ljudska stranka ne glasuje za Badenijeve volilne reforme, potem bodo vlada težko dobila dvetretjinsko večino.

Volilna reforma in vlada. V deželnih zborih se vlada kaže nasprotno vsaki volilni reformi, dokler se stvar ne reši v državnem zboru. Baden se boji, da bi njegovem načrtu le škodovalo, ako se za kak deželni zbor upelje poprej širša volilna pravica, katero je vlada priporoča za državni zbor. V koroškem in predarškem deželnem zboru sta se izrekla vladna zastopnika proti volilni reformi, dokler se stvar ne reši v državnem zboru. V dolnjavstrijskem deželnem zboru se vlada ni mogla postaviti proti vsaki volilni reformi, ker je nujno potrebna zaradi združenja predkrajev z Dajnem, zato je pa predložila mu predlogo, v kateri s:

„Kaj pomaga, da je konj dober, če pa jezdec ne zna nič!“

Komaj je izrekel gospod Nitka to razjaljivo izjavo, ko je skočil Bucek pokonci, vpił razdražen in tegote rdeč v obrazu in vratu in tresoč se napovedal krojaču koražo:

„Z vami, gospod Nitka, se pojdem še vedno skušat!“

„Nikari ne govorite! — Z menoj! — Vi me ne izpozname na biciklu, tako sem hiter! Zadnji sem naredil rekord do Krepuzej! Tako je, vidite, gospod Bucek, me-e- vidite! Rekord, slišite? Rekord!“

„To me prav nič ne boli, rekord gori ali dol! Ako hočete, posekam vam vaš rekord, kadar želite, tudi ob pol dveh ponoči!“

Vsi smo hvalili pogum Bucka, ki je zdaj dejal:

„Zastonj se pa ne bom pehal; ampak — naredimo stavo, in kdor izgubi, ta plačaj deset litrov vina tukaj-le v „črni govedini“. Kdor pride prvi v Krepuzje s svojim kolesom, ta je zmagal!“

— Neko lepo soboto, kako vročega populudne sta stala gospod Nitka in Bucek vsak s svojim biciklom pripravljena pred „črno govedino“ . . . pripravljena na divjo konkurenco v žgočem solacu in izbezljala na dano povelje proti Dolenskemu kakor pičena goved.

Krepuzje so lep kraj! Šestnast garantiranih

samo okraji in mandati na novo razdeljujejo, drugo pa pušča vse pri starem. Protisemitje s to predlogo niso zadovoljni, ker daje premalo mandatov Dunaju. Radj bi jih toliko imeli, da bi Dunajčanje v dež. zboru imeli večino. Protisemitje govore, da so tudi za razširjenje volilne pravice, a tej zahtevi se vender odreko, ako le Dunaj več mandatov dobi.

Popravoslavljanje Borisova. Tudi turškega sultana so Bolgari povabili, da pošlje svojega zastopnika k popravoslavljanju prestolonaslednika. V Bolgariji se nadejajo, da bodo Rusija po popravoslavljanju prestolonaslednika priznala princa Ferdinand. Ruski listi pa o tem različno sodijo. Toliko je gotovo, da bodo Rusija potem imela svojega zastopnika v Bolgariji. — Princ Ferdinand se je jako zameril svojim katoliškim sorodnikom, da je dovolil prestop svojega sina. Tega ti kneževi sorodniki ne pomislijo, da so sami prav za prav naredili začetek vsej stvari. Po svojih zvezah so moledovali za priznanje kneza pri Rusiji. Princezinja Clementina je posebno se trudila, da njen sin pride pri carju v milost. Knez je le na svet svojih sorodnikov premenil svojo politiko in nastopil pot, ki je pripeljala do popravoslavljanja prestolonaslednika.

Italijani v Afriki. Abesincem je zopet neka francoska ladja pripelja orožja, kakor poročajo italijanski listi. V Rimu so zaradi tega jako nevoljni in časniki pišejo, da se vojna ne sme prej nehati, da se popolnoma uniči samostojnost Abesinije ali se jej vsaj vzamejo kraji ob morju, da ne bodo mogla dobivati orožja. Če se to ne zgodi, bodo italijanska pokrajina v vedni nevarnosti pred abesinskimi napadi. Seveda piše se lahko, a če morejo Italijani uničiti Abesinijo, je vse druga stvar. Sedaj ko so utrdbo Makale morale prepustiti sovražnikom, je to pač tako dvomljivo. Sicer pa italijanski povelju ik v Afriki na to niti ne misli, in bodo zadovoljen, ako bodo mogel skleniti le količaj časten mir. Vojne slave Italija v Afriki ne bodo žela, kakor si tudi v Evropi ni nikoli nabrala vojnih favorit.

Razstava inozemskih mebljev.

C. kr. avstrijski kupčiški muzej na Dunaju je priredil, kakor je našim čitateljem že znano, v prostorih tukajšnjih c. kr. obrtnih strokovnih šol razstavo inozemskih, večinoma angleških mebljev; s tem je imenovan muzej tudi našo domovino potegnil v delokrog svojega obširnega programa za razvoj domače industrije in trgovine.

Pospesevanje kupčije je glavna naloga dunajskega muzeja, potem takem pa tudi pospeševanje vseh teženj, ki merijo na izdelovanje blaga, katero je vedno na svetovnem trgu iskan in primerno plačano. Avstrijski kupčiški muzej podaja vsled tega domači industriji vzorce, ki se ne odlikujejo samo po lepi in vzhledu, estetiško pravilno pogojeni obliki, temuč tudi po priljubljenosti v trgovinskem prometu. S tem preskrbilevanjem vzorih in za eksport pripravnih objektov pa delovanje muzeja še ni končano. Muzej gre še dalje in daje v premogih slučajih domačim tvrdkam tudi naročila, nudač jim priliko, poskušati se na delih, ki so sama na sebi poučljiva, ob jednem pa tudi materialno ugodna. Marsikak mojster more na ta način izvršiti naloge, s kakoršnimi bi ga domači naročniki nikdar ne bili poverili, če bi muzej ne bl pričel s svojo iniciativno.

germanov se redi tam, v Krepuzljah, kjer je dobra večina meščanov za dvajset let srednje-evropskega časa zadaj za drugim naprednim svetom. Govore pa tam poseben jezik, krepuzeljsko nemščino, v najbližjem sorodstvu z ono, katere se uče ljubljanske kuharice in pestunje v posebnih urah od „Belgijcev“.

Jeden izmed krepuzeljskih tevtonetov pa je Janez Burovž, občinski mesar, boter Buckovih otrok itd. Moj priatelj ga posebno čista radi izvrstne pijače njegove . . . že iz tega razloga se je zelo podviral s svojim biciklom. Zato se tudi nisem bal za njegovo zmago.

Tako sta se torej vozila v neznosci vročini, drug tük drugega, ne da bi se pogledala, dve uri brez počitka. Obema je tekel pot curkoma z obraza, Bucku in Nitki.

Tedaj se je približal Bucek mojemu kolesu in mi šepnil:

„Ti, ali bi ne mogli kje nekoliko v senco? Pomisli, priatelj!“

V kratkem pa je zavozil tudi gospod Nitka k meni in zameketal sladko in prijazno:

„Ali niste še nič žejni gospod H? Jaz skoraj umiram, če hočemo po pravici govoriti! Ali bi se ne mogli kje nekoliko ustaviti? Saj tisti čas lahko natanko zopet odštejemo, kar bomo presedeli v krčmi.“

Na to sta me začela oba prositi in nista od-

Pri teh svojih akcijah pa se poslužuje muzej obrtnih šol, ki so pač v prvi vrsti poklicane, da domačo industrijo z dobrim vzgledom podpirajo in poživljajo. Načrta načela so napotila avstrijski kupčiški muzej, da je poslal tukajšnji c. kr. obrtni strokovni šoli za obdelovanje lesa 52 komadov hiš. nega, večinoma sedežnega meblja, ki je te dni razpostavljen v prostorih tega zavoda občinstvu in strokovnjakom v pregled in prončevanje.

Razstavljeni meblji so skoraj izključno angleška originalna dela; le malo kosov je francoskega izvira. O angleški hišni opravi je obče znano, da se odlikuje po praktični, za določen namen do zadnjega detajla premišljeni konstrukciji. A kar velja splošno o pohištvu, velja osobito še v podvojeni meri o sedežnih mebljih. Od nekdaj je občinstvo čisalo angleške stole vsled njihove skrajne priravnosti in priročnosti, ki je zvezana s tehtno in zdravo konstrukcijo. Kar je veljalo nekdaj, velja tudi še dandanes v polni meri.

Na slonilu ne zapazimo nikjer ojstrih in sitnih profilov, okraskov in rezbarij, ki človeka tiše in mučijo, ko se vsede, da bi počival. Počezni lesovi so primerno zakrivili in po hrbtnu vrezani, prostor mej njimi pa je izpolnjen z raznovrstnimi palčicami, ki so vselej lične, graciozne in korektne v obliki. Se-ve, da so pri nekaterih stolih slonila tudi z blazinami obdana.

Takozvani Chippendale-stoli*, odlikujuči se po primerni zgradbi, so zastopani v raznih eksemplarjih. Napravljeni so od izvrstnega Mahagoni-lesa ter nas prenenetijo s svojo lično obliko in skrajno lahkoto. Porabljeni lesni material, ki spada mej najbolj trdne in vztrajne lesove, dopušča nizarju, da gre do tako finih, za naše kontinentalno oko skoraj prezbiskih form.

Poleg Chippendale-stolov se nahaja tudi „genre Sheraton“ (Tomaž Sheraton — 1792 — je v svojih načrtih postopal samostalnejše nego Chippendale, otresel se je tujega vpliva, osobito pa rokoko, ter se je odlikoval po primernih in jasnih konstrukcijah), tako da je obiskovalcu mogoče, delati primere mej obema sistemama, ki sta danes, več nego sto let po postanku, morebiti poklicana, da reformujeta naš sedežni mobiljar.

Gledě konstrukcije same bi omenili, da je pri spodnjih klinih, ki so zvezani v obliki | — | počezna palčica pritrjena v prvi tretinji proti spradj; s tem dobita spoduji nogi več stabilnosti, a zadnji nogi drži še posebna počezna palica, stojeca više nego omenjeni spodnji klini.

Poleg angleških mebljev je tudi par francoskih stolov razpostavljenih. Največ priznanja pa bodo pač našle tri francoske „vrtče se biblioteke“, ki se odlikujejo po izredno praktični in porabni sestavi.

Materijel, iz katerega so izdelani razstavljeni objekti, je vseskozi brez madeža. To je prednost, ki ja vedočeniti poznavatelji in ljubitelji angleškega meblja, prednost, katero je na kontinentu težko dosegči. Angleži imajo neposredno morsko zvezo z vsemi tujimi deli sveta in zato so lesne zaloge angleških tvrdk tako bogate na izbornih, brezmadežnih lesovih. Ameriški orhi in mahagoni se pač na našem kontinentu nikjer ne nahajata v tako izborni kvaliteti, kakor v Londonu. Krasai les pa vsekako najugodnejše vpliva na izleke in njih konkurenčno zmožnost.

* Tomaž Chippendale je glavni zastopnik „mešanega sloga“, ki je nastal na Angleškem sredi minulega stoletja. Dotični slog se imenuje mešan, ker združuje v sebi elemente rokoko, gotike in kineških vzorcev. Chippendale je izdajatelj slovce, l. 1754 prvič izšlo knjige: „The Gentleman — and Cabinet — maker's director“, ki podaja strokovnjaku veliko možnost načrtov z hišno opravo.

Dalje v prilogi.

jenjala, tem manj, ker se je ravno zdaj prikazal večji kraj ob cesti.

Njih prisrčne prošnje so me naposled vendar le globoko ganile.

„Naj pa bo!“ sem dejal. „Za pol ure vama ustavim rekord. Več pa ne. Tako vama povem.“

Toda tiste pol ure je kmalu kmalu minilo . . .

„Gospoda, zdaj pa le zopet naprej! — Rekord vaju čaka!“

„Kaj zdaj le že?“ se je prestrašil Bucek. „Ravnokar sem si naročil kračo in liter vina!“

„Kračo lahko vzameš s saboj, ali pa tuka pustiš, dokler se ne vrneš. Misli na rekord!“

„Rekord! Saj mislim nauj, toda — toda, da bi kdo rekel: Lejte, Bucek je bil tukaj in liter vina je pustil na mizi, vidiš, — te sramote bi ne preživel.“

Še hujše pa je silil vame gospod Nitka, Miroslav Nitka, ki je ta hip prvič zopet prijazno pogledal Bucka.

„Veste kaj!“ se je smehljal uljudno. „Izvrstno misel imam!“

„Kakšno?“ je milo vprašal Bucek. „Da bi še tukaj-le ostali vsaj pol ure, ne?“

„Kaj še! Najmenj jedno uro ga bomo še tukaj-le pili! Me e e!“

„Na kakšen način?“ je kriknil Bucek ves vesel. Gospod Nitka pa si je važno pogladil slavnato-

Ako sklenemo svojo sodbo o razstavljenih predmetih, moremo jo združiti v naslednjih stavkih:
Konstrukcija je priprosta, materialna primerna, tako da prikrije kolikor možno vse nedostatke tvarine.

Vse težke forme so izključene; stem je dokaj materijala prihranjenega, mebelj pa postane lahek in za prenašanje pripraven.

Dani prostor je do zadnjega kotička izkoričen, razdelitev je povsem praktički pogojena.

Vsi nepotrebni ogli, robovi in profili so odstranjeni, mej tem ko pri nas na ljubo profilom in napačno razumljenim zahtevam po „čistem slogu“ le prevečkrat žrtvujemo komoditeto in rabljivost meblja.

Konečna dela, kakor brušenje, gladenje, namakanje, politiranje itd. so najskrbnejše dovršena.

Iz teh kratkih podatkov vidijo čitatelji, da ima razstava inozemskih mebljev dokaj poučnega in zanimivega na sebi, in sicer ne le za domače obrtnike katerim je pač v prvi vrsti namenjena, temveč tudi za drugo razumno občinstvo. Vsak si bode pridobil z obiskom razstave novih idej in probud, ki bodo izvestno blagodejno vplivale nanj, ko bode dajal naročila našim, kakor znano, večinoma vrlo sposobnim domaćim lesnim obrtnikom.

J. Š.

Prvi družbinski večer ljubljanskega „Sokola“ v „Narodnem domu“.

Dvorana je bila polna!

Mladi, veseli, krepki, postavni ljudje, vedrih čel in lic, na katerih se ne pozna temne črte, zarisane od skrbi, britkih skušenj, prebjuno prežitega življenja! V mični svoji obleki prihitali so ti mladi, čili Sokoli v novi svoj dom, da bi se zopet jedenkrat greti ob poživljajočem, kri vnemajočem ognju slovenskega sokolstva.

Tudi stari, odsluživiši Sokoli so prišli gledati naš dom, prišli, da se pomlade v družbi mlajših, da se z njimi vesele radostnega, pomembnega dogodka v zgodbini „Sokola“ ljubljanskega; prišli pa tudi, da vidijo, ali vlada v „Sokolu“ še tista navdušenost, še tista gerečnost, vnetost, iskrenost, kakor pred leti in leti, ko se je imenoval „Sokol“ ljubljanski še „Sokol“ južni.

Upajmo, da njih sodba ni bila obsoda!

Videli smo pa tudi može, katerih nismo valjeni gledati v vrstah sokolskih. Navdaja nas nada, da se zjasne vremena sokolstvu slovenskemu, da se je inteligencija jela bližati nam, da ima dobro voljo, začeti proučeveti idejo sokolsko.

Da, premišljevati je treba, vglobiti se je treba v idejo sokolsko, to tako tehtno in težko, važno in pomena polno idejo! Brez sokolstva bi Čehi ne bili nikdar to, kar so. Ž njim bi bili mi dlje, kakor smo!

Sokolstvo slovansko je ono bratstvo, v katerem pravi naši pesnik, da bo oprostilo svet sebičnosti in samoljubavi, rešilo ga iz krutih okov sovraštva, jeze, krivice, iz duhomornih spon puhle fraze, iz okov zlobnega licemerstva! — —

Divna čestva so nam polnila srce, ko se je razlegala v prvič v „Narodnem domu“ naša pre-

rumeno kozjo brado in naznani svoje tanke misli z debelim poudarkom:

„Gospoda, zakaj bi se mi v najhujšem solncu parili in prah požirali? To le vas jaz zdaj le tukaj prašam!“

„Jaz tudi, jaz tudi!“ je priteknil Bucek in vrnil Nitki skoro prijateljski pogled.

Jaz pa sem dostavil resno in trdo: „Za rekord!“

„Rekord nam ne uide“, je bitro nadaljeval gospod Nitka. „In tako-le ga bomo naredili: Mi trije bomo tukaj-le ostali in se dobro imeli, dokler se nam bo zdelo —“

„Bravo!“ se je izpozabil Bucek, pozabivši prvotna načela.

— „potem se pa popeljimo še v Krepuzlje čisto polahko. Doma v Ljubljani in drugod pa recimo, da je gospod Bucek presegel moj rekord — toda plačati mora potem vsak od naju dveh polovico stave, — pa je konec!“

Ta misel se je zdela mojemu prijatelju tako prikupljiva, da niso izdale vse moje besede nič. Z gospodom Nitko je pil takoj bratovčino, kakor bi ne bilo na svetu nobenih rekordov in kravat.

In na ta način je posekal Bucek slavni krepuzljski rekord gospoda Friderika ali Miroslava Nitke. Svoj bicikel pa je krstil hitro na ime „Strela“.

imenitna koračnica sokolska: jedna onih redkih koračnic, ki ne oživi samo nog, ampak vsled notranje svoje vrednosti zaneti sveti ogenj čiste navdušenosti v naših prsih. Ako pa zadoni ta krasna skladba v naši hiši, narodni, slovenski hiši, v domu, ki ima namen družiti nas vse brez razločka stanu in poklica, potem mora ta ogenj navdušenosti narodne zagoreti plamenoma. Priljubljena je ta skladba tako, da se je v četrtek morala igrati petkrat. — Godba slav. 27. pešpolka je svirala celi večer v vsakem oziru dovršeno in ni bila skopa z namečki. Po polunoči je preigrala še nekaj plesnih komadov.

Starosta dr. Ivan Tavčar je s prisrčnimi besedami pozdravil navzoče dame, „omožene in brez mož“ v jednak meri, „Slavca“, „Ljubljano“, brate Sokole. Ogromna udeležba priča, da bo „Narodni dom“, kateri ima biti središče narodnega življenja, res središče slovenskega naroda, vsega slovenstva sploh. „Sokol“ stopa današnjega dne v novo dobo, „Sokol“ se veže danes z „Narodnim domom“. Ta vez bodi kakor vez zakonska, vez nerazvezna. Starosta upa, da se razvine sedaj „Sokol“ tako, kakor mora želeti vsak odkritosrčen prijatelj našega društva. Naposled zakliče vsem še jedenkrat „viharen na zdar!“

Kaj naj rečemo o petju? V zadregi smo, kateremu društvu bi podali palmo prvenstva. „Slavec“ ima svoje vrline, „Ljubljana“ svoje posebnosti, povsod pa krepki, čisti glasovi, izvrstna izvežbanost. V četrtek sta pa imeli obe društvi še poseben srečen večer. K lepemu uspehu je pač pripomogla tudi izborna akustika telovadne dvorane. Izmej posameznih toček je najbolj občinstvu prijal Nedvedov „Popotnik“ s četverospevom, v katerem je pel tenor solo g. Pavšek. Izurjenost, globok in pristen čut, razumno in razločno predavanje, pa ta mehek, nežen, rahel, voljan, čist, mil glas se druži pri gosp. Pavšku v jednotno celoto, blagodejno vplivajoč na poslušalca.

Konečno nam je še omenjati navdušenih besed podstaroste dr. Josipa Kušarja, ki je povdarjal ponem, važnost, nalogu „Sokolovo“. —

Prva slovenska telovadnica stoji. Na delo, Sokoli!

Na zdar! V.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. februarja.

— (Kranjski deželni zbor) je imel danes svojo štirinajsto sejo, katera se je $\frac{1}{2}$. ura pretrgala in se ob $\frac{1}{2}$. ura nadaljevala. V dopoludanski seji je posl. Lenarčič poročal o predlogu posl. Hribarja, naj se ustanovi živinozavarovalnica in o predlogu posl. dr. Žitnika, naj se ustanovi dež. zavarovalnica proti požaru, toči in živinskim boleznim. Predlagal je, naj se stvar odstopi dež. odboru, da o njej poroča v prihodnjem zasedanju, kar se je sprejelo. Posl. dr. Schaffer je v zvezi s tem predlagal resolucijo, naj se dež. odbor bavi z vprašanjem, bi se li zavarovanje na življenje dalo porabititi tako, da bi se iz rodbinskepravnih in drugih razmer nastala obremenjenja kmetskih posestev odpravila in bi se tako kmetskemu stanu pomagalo. Zajedno je svaril, naj se opusti hujskanje zoper kapital, nego se bore le zoper izrodke kapitalizma. Daljša in prav zanimiva razprava se je unela pri poročilu o Klunovem predlogu glede priklopiljenja žumberškega in marijindolskega okraja s Kranjsko. Poročevalce posl. pl. Langer je v svojem velikem govoru dokazal, da pripadata rečena okraja po zgodovinskem pravu h Kranjski, opozarjal je, da je to ogerska vlada l. 1881. izrecno in principijelno priznala, priklopiljenje pa iz povsem ničevih razlogov preprečila in končno predlagal jako rezko resolucijo, s katero se zahteva naj se Žumberk in Marijindol združita s Kranjsko. Posl. dr. Tavčar je precizoval stališče narodne stranke glede tega vprašanja. Rekel je, da historično pravo, po katerem spadata okraja h Kranjski ni neovržno, resnica pa je, da si prebivalstvo žumberškega okraja ne želi priti h Kranjski, da je hrvatske narodnosti in da naj torej okraja ostana pri Hrvatski, ne samo ker to hrvatski narod želi, nego tudi zato, ker bi priklopiljenje prouzročilo dejeli le troškov, a jej nič koristilo. Vzlic temu pa bo narodna stranka glasovala za nasvetovanje resolucijo in sicer zategadelj, ker gre prav za prav ves boj za žumberške gozde. Ti gozdi so erarični in sedaj sekaj v njih ogerska vlada in ima velik dobiček. Da se pri pogodbi z Ogersko uravna vpra-

šanje o teh gozdih, glasovala bode narodna stranka za resolucijo. Posl. Kalan je omenil, kako pišejo hrvatski listi o tej stvari in rekel, da to vprašanje ne more postati preporno jabolko med Slovenci in Hrvati. Posl. Schweiger je opozarjal na gospodarsko zvezo med Žumberkom in Kranjsko in rekel, da Žumberčani prav iskreno želé pridruženja h Kranjski. To isto je povdral tudi poročevalec pl. Langer, ki je opozarjal na gospodarske razmere, ki so pri nas vendar dosti boljše kakor na Hrvatskem. Omenil je tudi, da ima ogerska vlada velikanski dobiček iz žumberških gozdov ter pojasnil, da je žumberško vprašanje sedaj in suspenso, da Žumberk ni del Hrvatske, nego da je njega uprava izročena osebi hrv. bana (ne hrv. vladi) in da bi najbrž postala del Ogerske in ne Hrvatske, ko bi se kranjska odrekla svojih pravic. Nekoliko debate je bilo tudi pri predlogu o uredbi požarnih straž. Poročal je posl. Globočnik. Poslanec dr. Schaffer in dr. Tavčar sta govorila zoper predloženi zakonski načrt, dež. predsednik baron Hein in posl. Globočnik pa zanj. Predlog se je vzprejel.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bode predstavljala popularna in za predpustni čas tako primerna burka „Lumpacij Vagabund“. Krojača bo igral g. Podgrajski, ulogo čevljarja je prevzel g. režiser Inemann, mizarja pa bo igral g. Lovšin.

— (Benefica gospodične Ševčikove.) Na korist primadoni slovenske opere gospodični M. Ševčikovi pela se bode v torek opera „Prodana nevesta“. Gospodična Ševčikova je ljubljenska gledališčega občinstva. Umetnica v pravem pomenu te besede, si je s svojim krasnim glasom in s svojo lepo igro pridobila najsrčnejše simpatije. Občinstvo se je zahvaliti za mnogo ur najlepšega umetniškega užitka in umestno je torej, da je to do kaže na nje častni večer.

— („Narobe svet“,) maskarada ljubljanskega Sokola, ki bode na pustni torek v veliki telovadnici v „Narodnem domu“ utegne biti jedna najoriginelnejših, kar jih je Sokol doslej napravil. Nek odbornik pomnoženega odseka izdal nam je tajnost, da pride več jako originelnih mask celo iz inozemstva! Nadejati se je pa tudi, da bode občinstvo, ki pride v maskah, upoštevalo to „vodilno idejo“ in pripomoglo, da bode res pravcati „narobe svet!“ Fantaziji posameznikov je odprt tako široko polje za dovtipne maske, kakor malokdaj poprej pri raznih maskaradah.

— („Slavčeva“ maskarada.) Piše se nam: Odboru je došlo sledče telefonsko poročilo: Odzivljaje se Vašemu prepričaznemu povabilu naznanjam, da dospe moja slana godba „Konserva-Tounisti“ na pustno nedeljo ob 8. uri v „Narodni dom“, ter sem za ta večer zložil lastni „Grandijozno-škandalozni potpouri“. Z udanim spoštovanjem Vaš Voslanski taktomerec in skladovec iz Kamačke. Za eventualnost pa, ako bi na „Slavčevi maskaradi“ še ne funkcijonirala električna razsvetljjava, bode grupa „šestih lun“ razsvetljevala dvorano in trkala navzoče. — Vstopnice za „Slavčevu maskarado“ se bodo od jutri naprej dobivale v prodajnici g. Čudna na Mestnem trgu in v trafiki v Selenburgovih ulicah po sledčih cenah: za člane 50 kr., za nečlane 80 kr., tri osebe jedne obitelji 2 gld., za maskovane 50 kr. Maskovani dobe vstopnice le proti izkazu vabila na dotično ime.

— (Podiranje poškodovanih hiš) pričelo se je te dni na Št. Jakobskem obrežji, prihodnji teden pridejo na vrsto nekatere hiše na Št. Jakobskem trgu in v obližji. Na imenovanem trgu zgrajenih je do zdaj že troje barak za deložirance, ki se bodo morali v nje preseliti. — Nemara bi vendar le ne škodovalo, če bi naš mestni magistrat nekatere brezhibne gospodarje nekoliko pritisnil, da že začno svoje razbite in na vseh straneh razpokané ter podprte kolibe, si licet — hiše, podirati, da ne bo promet po nekod še nadalje — po nepotrebnu oviran. Gospodarji imajo sedaj podporo in posojilo že v rokah, čemu torej odlašanje?

— (Stavbene družbe dunajske „Union“) došel je včeraj sèm jeden pravnih zastopnikov, da se dogovori z merodajnimi faktorji zastran nakupa sveta vojaškega oskrbovališča ter bolnice in gradnje artilerijske vojašnice.

— (Osuševanje ljubljanskega barja) Vodovodne obravnave glede osuševanja ljubljanskega barja napredujejo le polagoma. Pač se je v mestu ljubljanskem z udeleženci konečno doseglo popolno soglasje in se je tudi s tovarnarjem g. Janeschom

dogovorilo takó, da se mu zagotovljena voda za slučaj, če bi se Ljubljana zaprla, preskrbi iz vodovoda, sicer pa iz Ljubljane, ter je okrajno glavarstvo izreklo dopustnost izvršitve Podhagškej-vega načrta; vendar pa se je z razsodbo priznalo južni železnični glede mostu čez Ljubljano pri železničnem kr. 446 2/3, potem tovarni za barvilni les v Fužinah in družbi Leykam v Vevčah glede tovarne pravice, katere smatra dežela za neopravičene; vsled tega vložil je deželni odbor glede teh točk razsodbe pritožbo na c. kr. deželno vlado. Upati je da se tudi ta zadeva ugodno reši in da bode potem kmalu mogoče z osuševanjem barja faktično pričeti.

— Pri tej priliki bodi omenjeno da je imovina močvirškega zaklada znašala lani 99 475 gld.

— (Glede streljanja z Grada o priliki nastalega ognja) se nam poroča, da se je pred nekaj leti tudi v Gradcu tako streljanje opustilo, a vsled nad vse nepraktičnega in pomankljivega avisiranja z rogom po mestu, — se je pa streljanje zopet upeljalo. — Ali bi to streljanje z malimi topiči iz lesene kolibe pod Gradom res ne moglo priti zopet v veljavo?

— (Glede letošnjega glavnega nabora za stolno mesto Ljubljano) nam je javiti, da se bodo sprejemali 17. dan marca domači, t. j. v Ljubljano pristojni novinci, 18. dan marca pa zunanjji, ki imajo dovoljenje za nabor v Ljubljani.

— (Pomočniški zbor kovinske zadruge v Ljubljani) priredi plesalni venček v nedeljo 9. t. m. na korist bolniške blagajne pomočniškega zbora v steklenem salonu kazinske restavracije. Svirala bode civilna godba pod vodstvom gosp. Piča. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopina: Za gospode 50 kr., za dame 30 kr. Veledušnim preplačilom se v ocigled dobredelnemu namenu ne stavijo meje.

— (Koliko plačuje Ljubljana davkov?) Kakor posnamemo uradnemu izkazu, plačala je Ljubljana 1894. leta 633 376 gold. 37 1/2 kr. davka in sicer 452.690 gold. 18 1/2 kr. cesarskega davka in 180.686 gld. 19 kr. priklad. Največ znašala je dohodnina (228.713 gld.) in hišnonajemninski davek (174.085 gld. 37 1/2 kr.).

— (Požar.) V gospe Schreyeve hiši na cesarja Josipa trgu št. 2 vnele so se danes dopoludne saje v dimniku. Vsled telefoničnega naznanila z Gradu hitel je oddelek požarne brambe na pomoč ter ogenj kmalu pogasil.

— (Policijske vesti.) Mestna policija ljubljanska aretovala je tekom meseca januvarja letos 226 oseb in sicer: zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru 69, zaradi postopanja 50, zaradi beračenja 48, zaradi pijanosti 19, zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnjenjem vojne dolžnosti 13, zaradi tativine 9, oseb brez stanovališča 8, zaradi goljufije 4, zaradi reverzije 4, zaradi težke telesne poškodbe in hudodelstva nevarnega pretenja 2. C. kr. deželnemu sodišču izročilo se je 22, c. kr. za mesto del. okrajnemu sodišču 52 aretovancev. Odgonskim potom odpravilo se je iz Ljubljane 62 oseb; boravek v Ljubljani zabranil se je 1 osebi. Tatvin ovadilo se je meseca januvarja 26, vrednost ukradenih efektov pa je iznašala 357 gld. V 15 slučajih prišlo se je tatovom na sled.

— (Tovarniška zaloga papirja.) Naprošeni smo opozarjati na današnji inserat g. Josipa Petriča, ki je otvoril v Vegovi ulici poleg realke novo trgovino s papirjem in izdeluje razne papirne vrečice za trgovce po najnižjih cenah.

— (Popravek.) Gosp. posl. Viljem Pfeifer nam je poslal naslednji popravek: Slavno vredništvo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani! Sklicevaje se na § 19. tiskovnega zakona prosim, da sprejmete gledé v štv. 26. „Sl. Naroda“ z dné 1. Feb. t. l. med dnevnimi vestmi prijavljene notice: „Mušica“, v Vaš list sledi popravek: Ni res, da bi si bil jaz jemal od svojih dolžnikov 3%, obresti pro mese (na mesec), tedaj 36% na leto. — V Ljubljani dné 5. februar 1896. V. Pfeifer, poslanec. — Z ozirom na to konstatujemo, da je g. V. Pfeifer prevzel s cesijo, z dne 6. aprila 1877 oziroma 29. maja 1878 na posestvo Janeza Pirca vložna št. 260 davč. obč. Ravno okraj krško vknjiženo posojilo 300 gld. obresti vane s 3%, pro mese torek 36% na leto. To je razvidno iz javne zemljiške knjige, ki vživa tudi zupanje „mušičarja“. Ali je gosp. Pfeifer tako krute obresti v resnici pobiral, „mušičar“ ni mogel vedeti. Pismeno je imel zagotovljene 36% obresti in tudi zemljevni zavarovane, — to je in ostane istina, več pa trdili nismo.

— (Mušica) Mušičar: O poslancu Kajdižu bi rad jedenkrat kaj povedal, toda o njem se pojede pesem: „Kajdiža le dobiš — Ako mu — kadiš!“ — Zato rajši molčim.

— (Napad.) Iz Škoſje Loke se nam piše: Zadnjič sem poročal, da je bil napaden neki Matija Fajdiga. Napadeni živinski kupec se je zval Valentin Fajdiga ne pa Matija Fajdiga.

— (Z Rake na Dolenjskem) se nam piše: Dne 2. t. m. popoludne je bil napaden neki Matija Fajdiga. Napadeni živinski kupec se je zval Valentin Fajdiga ne pa Matija Fajdiga.

— (Bralno društvo v sv. Križu) priredi dne 9. februvara ob polu 4. uri popoludne v šoli veselico z jako zanimivim in raznovrstnim vsporedom in gledališkim prizorom „Kateri bo?“ Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr. Po veselici prosta zabava.

— (Potres.) Iz sv. Petra na Medvedovem selu se nam piše: V noči od 6. na 7. februvara po polunoči čutili smo precej močen potres in slišali podzemsko bobnenje. Nekateri so čutili tudi okolu polunoči precej močen potres. Škode ni nikače napravil.

— (Osebna vest) Višjesodni svetnik pri graškem višjem sodišču dr. Karol Scherübel je premeščen k pravosodnemu ministerstvu.

— (Mariborsko delavsko, pevsko in buralno društvo) priredi 9. svečana svojo predpustno veselo, z naslednjim vspredom: „Krojač Fips“, burka v 1. dejanju, „Damokljev meč“, gluma v 1 dejanju, Petje, Prosta zabava, Ples.

— (Roparski umor.) Blizu Št. Vida pri Lipnici na Štajerskem se je zgodil te dni grozen roparski umor. V nekem gozdčku ob cesti našli so ljudje znanega posestnika Lista umorjenega. Vrat mu je morilec dvakrat prerezl, v hrbot ga dvakrat zabolel, mu prebil hrbotenico in prerezl mozeg. Vse kaže, da je morilec ravnal s posebno bestijalnostjo. Žepi umorjenčevi so bili obrnjeni, morilec jih je polnoma izpraznil, pustil je samo zavarovalno kužico na lici mesta. O morilcu še ni sledu.

— (Nesreča.) Pri Blažu Ledeniku pri Rado selu na Štajerskem so izkopali 16 metrov globok vodnjak. Prišli so dne 5. t. meseca do vode, vlekli so jo ven, da začno zidati. Voda je zmrznila in Ledenikovi ženi je izpodletelo in padla je v vodnjak, iz katerega so jo le še malo živo izvleklki.

— (Žganjepivec — zmrznil.) Dne 3. t. m. je pri Novi Cerkvi na Štajerskem zmrznil posestnik Fr. Suholeznik, ki se je žganja pisan vračal domov. — (Podturnska šola v Gorici) je na padirju štirirazrednica ali v resnici je pa še sedaj le dvorazrednica, kajti dva razreda se še nista odprla zaradi pomanjkanja učenk in učencev. S prva je hodila v šolo le jedna učenka, od ponedeljka pa hodi v to šolo še jedna učenka. Vsaka hodi v poseben razred in tako sta že dva razreda otvorjena. Morda se posreči vloviti še dva otroka do konca leta, da se otvoré vsi štirje razredi. Drugi slovenski otroci hodijo v „Slogino šolo. Mestni šolski nadzornik je te dni obiskal „Slogino“ šolo in zapisal vse učence, ki so se vpisali v mestno šolo pa hodo v „Slogino“. Kaj misijo sedaj storiti, ne vemo. Želeti bi bilo pač, da vlada resno na prste stopi in mestu zaukaže za slovensko šolo dobiti prostore v mestu, podturnska šolo, ki je v nezdravem poslopju pa zaključiti.

— (V siromaštvu.) Kneževska rodovina Rohan je jedna prvih aristokratskih rodovin v Evropi. V francoski zgodovini so igrali Rohani vedno velike uloge, zavzemali v javnem življenju vedno prva mesta in sijaj njih imena je uzrok, da se ljudje silno zanimajo za žalostne razmere jednega člena te rodovine. Princ Josip Rohan nima nič. Grof Wimpffen mu je na svojem gradu Triessingheim dal zastonj stanovanje in tu je živel princ s svojo ženo in tremi otroci v najrevnejših razmerah. Hrano je dobival v neki vaški krčmi, plačal pa le, kadar so mu sorodniki poslali kaj podpore. Pred štirinajstimi dnevi je princ zapustil svojo rodovino in šel k svojim sorodnikom prosit jih pomoči. Tri dni potem je odpotovala tudi princezinja. Deklo je puštila pri otrocih in jej dala, kar je imela, 1 gld. 50 kr. Ker je zmankalo drv in krčmar tudi ni hotel nič dati na upanje, šla je dekla k županu in ta je dal princeve otroke na občinske troške v oskrbo. V ponedeljek sta se princ in princezinja vrnila, vročila dekli nekaj denarja, potem pa zopet odpotovala — kam, ne ve nihče. Slutti se da sta naredila konec svojemu trpljenju.

— (Bomba.) Ko se je minoli teden v Lizboni portugalski kralj peljal k neki slavnosti, je v najobljudnejši ulici neki človek vrgel nanj velik kamn. Policija je napadalca koj aretovala, a izročila

ga je blaznici, ker je zdravnik konstatoval, da je mož nor. Predvčerajšnjim so se anarhisti oglasili in v zdravnikovo hišo vrgli dinamitno bombo, katera je naredila precej škode.

* (Iz ljubezni goljufica.) V Lipsiji je 23letna hči spoštovanega šolskega ravnatelja pobirala za misijone, denar pa pošljala svojemu ljubčku, kateri je bil v inozemstvu v denarnih zadregah.

* (Državni pravnik — posredovalec ženitev.) Pri porotni obravnnavi in Constanco je bil neki cerkveni tat obsojen v triinpoltletno ječo. Pri tej obravnavi je izpovedala neka prisotna ženska, da je državnemu pravdništvu naznana še neko drugo tatvino, a državni pravnik se neče za stvar nič zmeniti. Državni pravnik je na to izjavil, da bi se ta nekaj nad 50 let stara ženska silno rada omožila. Zato rada občuje z neoženjeuci, jih bogato obdarjuje, a ko jo pa kdo zapusti, ga pa ovadi, da jo je okral, a vselej pristavi, da od tožbe odstopi, ako jo obtoženec vzame. Državni pravnik pa pravi, da nima veselja do posredovanja ženitev in se zatoj za njene ovadbe ne zmeni.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: po vzvišeno-požrtvovalni in domoljubno delavnej gospoj dr. Tavčarjevi šenklavško-frančiškanska ženska podružnica v Ljubljani 177 gld. odkupnine od novoletnih voščil, 60 gld. letnine (za 1895) in 2 gld. 20 kr. kot prvi donesek „Fortune“, skupaj 239 gld. 20 kr.; g. notar J. Plantan 5 gld., katere je nabral „za Cirilke“ v veseli družbi „pri kroni“; gosp. Fran Perko, župan novomeški, 1 gld.; Mohorjani v Gorici 4 gld. 60 kr.; sl. okrajna posojilnica v Radecah 10 gld.; podružnica na Vranskem 30 gld.; „priatelj naše družbe“ v Tržiču 6 gld., katere je nabral na „jour-fixu“ tržiških in okoličanskih učiteljev „za velikovško šolo, s prirčno željo, da preje ko preje jame delovati za brate tužnega Korotana prepotrebni ta zavod.“ Bog izpolni Vaše in naše želje! To bo veselje!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvo našega lista sjeti poslati: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Jan Sedlaček, knjigovodja posojilnice v Ptuj, 12 kron, kot mali dar, nabran po g. Polaku, mag. farm., v veseli družbi ptujskih Čehov v Turnšu. — G. Ivana Narobe v Trzinu 10 kron iz domačega nabiralnika v gostilni. Skupaj 22 kron. Živeli rodoljubni darovalci in darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Zahvala Za učiteljski konvikt je prejel podpisane od sl. uredništva „Slov. Naroda“ 152 kron 18 vinarjev kot dohodek veselice, kojo so priredili prijatelji šole v Dragi dne 26. prosince. Dalje je izročilo sl. uredništvo Slov. Naroda 22 kron, katere je nabral gosp. učitelj Arko na Vrhniki. Živeli darovalci in posnemovalci! Za ta blagodušna darova se v imenu odbora „društva za zgradbo učiteljskega konvikta“ vrlim Dražanom in Vrhničanom najtopleje zahvaljuje

Jakob Dimnik, blagajnik.

Književnost.

— Cosmopolis“ Največje v treh jezikih izhajajoče revije „Cosmopolis“ je izšel drugi zvezek. Tudi njega vsebina je tako zanimiva in vse kaže, da so se začele okoli tega, najmodernejše tendence v literaturi, politiki in umetnosti zastopajočega mesečnika zbirati priznano prvi pisatelji angleški, francoski in nemški. V angleškem delu pričajočega sešitka je priobčil prvi sedanjih angleških kritikov William Archer zanimivo studio o uplivu Aleksandra Dumasa na razvoj angleške drame (Dumas and the English Drama), mimo tega spisa pa obseza angleški del še nadaljevanje dveh, že v prvem sešitku začetih spisov „Wein of Hermiton“, spisal Robert Louis Stevenson, in „The Figure in the Carpet“, spisal Henry James, in pa nova spisa „James Darmstetter in England“, spisala Mme. J. Darmstetter ter temeljito preiskavo iz peresa J. Genuadiusa „International Arbitration“. Posebno interesanten je francoski del. Najodličnejša pisateljica francoska Gyp (grofija Mirtel) je priobčila s pravim francoskim espritom pisan dramatični prizor „Pas dans le Train“, oglasil se je slavni politik Jules Simon ter priobčil „Le ttre sur l' arbitrage“; znani pariški časnikar Gustav Larroumet je ocenil pred kratkim umrlega Aleksandra Dumasa, G. Monod pa Wagnerjeve Nibelunge Poleg tega prinaša ta del E. Müntza preiskavo „L' oeuvre scientifique de Léonard de Vinci“ in pa konec senzacijonalnega spisa Edouarda Roda „Le Mouvement des Idées en France“. Švicarski profesor Rod se je z raznimi kritičnimi preiskavami proslavil. Njegovi spisi se prelagajo na razne jezike in so zlasti na češko moderno slovstvo zadobile velik upliv. V tu priobčeni studiji pojasnjuje in analizuje postanek kosmopolitizma v francoski književnosti pa se pri tem ozira tudi na druge literature. Nemški del drugega sešitka naznajene revije se s francoskim ali angleškim ne more postavljati v isto vrsto. Res zanimiva sta spis „Die Anwendung der Monroe-Doctrin“, spisal L. pl. Bar in „Deutsches Christentum vor tausend Jahren“, spisal prof. A. Schönbach. K. Frenzel pričoveduje v spisu „Der jüngere Dumas in Deutschland“, kako zelo je ta Francoz upлив na ves razvoj novejše nemške književnosti. P. Rossegger je priobčil povest „Remi der Räuber“, M. Lenz je spisal „Die französische Revolution und

die Kirche", kateri spis bi s pridom čitali Slovenski, J. Weilhausen pa oceno starejše arabske literature. Sešitek prinaša tudi tri politične in jedno literarno kroniko. V tej se govori obširno o individualizmu, torej o stvari, ki je sedaj v nas na dnevnem redu. Pisatelj Emil Fagnet, govoreč o neki kritični studiji dokazuje, da je spoštovanje individualitete najbolj pospešilo razvoj francoske književnosti.

Brzojavke.

Dunaj 8. februarja. Okrajni sodnik v Metliki Albin Smola je imenovan svetniškim tajnikom okrožnega sodišča v Novem mestu, okrajni sodnik v Kranju Adolf Elsner in sodni pristav Josip Potrato pa svetniškima tajnikoma pri deželnem sodišču v Ljubljani. Okrajni sodnik Pavel Juvančič je prestavljen iz Črnomlja v Kranj. Pristav okrajnega sodišča v Ptiju dr. Josip Frajd je imenovan za okrajnega sodnika v Črnomlju, Emil Rizzoli v Novem mestu pa za okrajnega sodnika v Metliki. Okrajni sodnik Franc Višnikar v Ribnici je imenovan deželni sodišča svetnikom in načelnikom okrajnega sodišča ondu.

Dunaj 8. februarja. Pismenoscu v Ljubljani Andreju Jagonaku je cesar podelil srebrni zasluzni križec.

Praga 8. februarja. Pododsek adresne komisije je končal svoja dela in še v tem zasedanji adresni komisiji predloži državnopravno resolucijo, za katero se je zdelenil. Pred deželnim zbor več ne pride. Prve dni prihodnjega tedna zbor reši le še budget.

Peterburg 8. februarja. Razglasil se je sledeči carski ukaz: Carska vlada je bila, ko je 1886. leta iz Bolgarije odpoklicala svoje agente, izjavila, da s to naredbo nikakor ne namerava pretrgati vezi, ki vežejo Bolgarijo z Rusijo. Prvi korak za obnovljenje dobrih odnošajev je storjen. Glas Rusije, ki je vedno imela sočutje za trpljenje in desorganizacijo sosednega rodu v orientu, je našel odmev v srebu Bolgarov. Napolnjen z velikodušnostjo in odkritosčno dobrohotnostjo za Bolgarijo je car se oziral na prošnjo princa Ferdinanda.

Peterburg 8. februarja. Car Nikolaj poslal je bolgarskemu knezu Ferdinandu nastopno brzojavko: Odkritosčno vam častitam k patriotsčemu sklepu, katerega ste mi namanili s svojim pismom z dne 21. januvarja. Generalni major mojega spremstva Goleniščev-Kutuzov vam prinese moj odgovor in bode poblaščen v mojem imenu udeležiti se slovenosti vzprejetja vašega ljubljenega sina v naročje bolgarske narodne cerkve.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja po-praševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni upliv tege zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešuječe, dobro znano antireumaticno mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetji razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

4 (1756-2)

Štev. 47. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 707.

V nedeljo, dne 9. februarja 1896.

Hudobni duh Lumpacij Vagabund ali zanikerna trojica.

Čarovna burka s petjem v treh dejanjih. Spisal J. Nestroy. Poslovenil J. Alešovec. Godba Müllerjeva. Kapelnik gospod Hilarij Benišek. Režiser gospod Rudolf Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 18. uri. — Konec po 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dne 11. februarja 1896.

Tuji.

7. februarja

Pri **Lloyd**: Rosenberger iz Novegamastra. — Bežek iz Žužemberka. — Hally z Dunaja. — Khun iz Ribnice. — Tedeschi iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Gruden iz Idrije. — Kronabetvegi iz Kamnika.

Pri **južnem kolodvoru**: Kratky iz Trsta. — Eržen iz Kranja.

Pri **bavarskem dvoru**: Košir iz Ribnice.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
7.	9. zvečer	747,5	- 0,4	sr. jvzh.	jasno	
8.	7. zjutraj	747,0	- 6,8	sl. sever	meglă	0,0
"	2. popol.	745,1	+ 4,8	sl. vzsvzh.	jasno	
Srednja včerajšnja temperatura -0,1°, za 0,9 nad normalom.						

Dunajska borzja

dné 8 februarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avstrijska zlata renta	122	"	45	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	55	"
Ogerska kronska renta 4%	99	"	15	"
Avstro-ogrske bančne delnice	1016	"	—	"
Kreditne delnice	382	"	25	"
London vista	121	"	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	17½	"
20 mark	11	"	88	"
20 frankov	9	"	59½	"
Italijanski bankovci	44	"	—	"
C. kr. cekini	5	"	68	"

Izvirališče: **Giesshübler Statina.** Zdravilišče in vodo-ždravilišča pri Karlovinih varin. Prospekti zastavljeni in franko.

Priporoča se, paziti na to znamenje, užgano v probek, in na etiketo z rudečim orlom, ker se jako pogostoma prodajajo ponarebne (1698-1)

Mattoni Giesshübler statine.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

vsejavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopajo omenjeni prihajajti in odhajajti eni osmoceni so v predmetnem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- 8. urij 5 min. po morj. osobni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oslovno, Frančanefeste, Ljubno, des. Solenthal v Aussee, Ischl, Gramm, Belogradec, Steyr, Linz, Budanje, Pisau, Marijine vare, Heb, Karlove varo, Frančeve vare, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten.
- 8. urij 10 min. zjutraj mesani viak v Kočevje, Novo mesto.
- 8. urij 10 min. zjutraj mesani viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oslovno, Frančanefeste, Ljubno, Dunaj, des. Solenthal v Solinograd, Dunaj via Amstetten.
- 8. urij 15 min. popoldne mesani viak v Novo mesto, Kočevje.
- 8. urij 20 min. dopoldne osobni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oslovno, Ljubno, Solenthal, Dunaj.
- 8. urij 20 min. dopoldne osobni viak v Trbiš, Beljak, Oslovno, Ljubno, des. Solenthal v Solinograd, Lend-Gastrol, Zell na jzeru, Imosten, Brogen, Gurah, Genove, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budanje, Pisau, Marijine vare, Heb, Frančeve vare, Karlove varo, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten.
- 8. urij 20 min. zvezek mesani viak v Kočevje, Novo mesto.

Rasun tege ob nedeljah in praznikih ob 8. urij 20 minut popoldne osobni viak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- 8. urij 5 min. zjutraj osobni viak v Dunaju via Amstetten, Lipška Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijnih varov, Misija, Budejovici, Solinograd, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Austria, Ljubno, Celovec, Beljaka, Frančanefeste, Trbiš.
- 8. urij 10 min. zjutraj mesani viak v Kočevje, Novo mesto.
- 8. urij 20 min. dopoldne osobni viak v Dunaju via Amstetten, Lipška Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijnih varov, Planja, Budejovici, Solinograd, Linca, Steyr, Paris, Geneve, Zurah, Bregence, Imosten, Zella na jzeru, Lend-Gastrol, Ljubna, Celova, Pontabla, Trbiš.
- 8. urij 20 min. popoldne mesani viak v Kočevje, Novo mesto.
- 8. urij 25 min. popoldne osobni viak v Dunaju, Ljubno, Solenthal, Beljaka, Oslovno, Frančanefeste, Pontabla, Trbiš.
- 8. urij 25 min. zvezek mesani viak v Kočevje, Novo mesto.
- 8. urij 25 min. zvezek osobni viak v Dunaju preko Amstettena in Ljubnega, Beljaka, Oslovno, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- 8. urij 25 min. zjutraj v Kamniku.
- 8. " 05 " popoldne
- 8. " 50 " zvezek

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

- 8. urij 20 min. zjutraj in Kamniku.
- 8. " 15 " dopoldne
- 8. " 20 " zvezek

(1705-32)

Lepo stanovanje

v II. nadstropju, s 5 sobami in pritiklinami, se odda s

1. marcem t. l.

Natančneje pove lastnik Alojzij Vodnik, kamno-sek, Kolodvorske ulice št. 39. (1896-2)

Vsem svojim ljubim pri-jateljem in znancem kli-čem, ločivši se iz Ljub-ljane,

prisrčen z Bogom!

Pulj, 8. februarja 1895.

Rihard Freyer

c. kr. poštni kontrolor.

Stavbišče

v najlepši legi na Tržaški cesti tukaj, 6½ ora obsezajoče, se proda skupaj ali pa v manjših parcelah od 180 □ sežnjev naprej.

Več pové lastnik Konrad Stöcklinger, Rimska cesta št. 15. (1893-2)

Srajce za gospode

za koje se garanjuje, da se dobro prilegajo, iz načoljšega materijala, z gladkimi prsi po gld. 27-50, z v gube nabranimi prsi po gld. 29 — 12 komadov, prodaja promptno iz zaloge ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinisce in najpolidnejše (1831-2)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

Krojaški obrt z lepo prodajalnico

in lepim stanovanjem v nekem mestu v Dalmaciji, z mnogimi dobrimi naročniki in brez konkurenco, se prav po nizki ceni odda.

Natančneji pogoji se izvedo pismeno ali ustno pri g. Franu Perku, sobnemu slikarju v Ljubljani, Florijanske ulice št. 32. (1909-1)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504-24)

zobe in zobevja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranje in vse zobe operacije, — odstranjuje zobe bolečine z usmrtenjem živega

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Kdor kašlja

vzemi slavno-znanih in zmi-

rom zanesljivih (1429-15)

Kaiser-jevh prsnih bonbonov.

Pomagajo gotovo pri kašljju, hričavosti, prsnem kataru in zaslzenju.

Po mnogobrojnih spričevalih so priznani za najboljše in najocenejše.

V

Zjednačilne stružnice

ki se gonijo s kako silo ali z nogami, vrtalne stroje v vseh velikostih, stroje za rezanje cvijakov, vobljalne in pilne stroje, vrtalne za luknje in škarje, kakor tudi stroje za obdelovanje lesa, trakovne in krožne zage, zlikalne stroje itd pošilja po najnižjih cenah (1789-4)

Friderik Merores, Dunaj, I., Rathausstrasse 2.
Ceniki zastonj in franko. Vedno 100 strojev v zalogi.

Hiša

jako elegantna in prostorna, z vrtom in dvoriščem, sploh z vsemi potrebnimi prostori, v prijaznem, živahnem in zdravem **notranjskem trgu**, v koji se izvršuje že več let **živahnina in dobro založena trgovina z mešanim blagom**, železnino, porcelanom in pekarijo,

daje se radi premembe stanovališča pod ugodnimi pogoji v najem ali pa proda.

Natančnejše poizvedbe na upravnštvo "Slovenskega Naroda" pod znamko "N. N.". (1845-4)

Vozni listki v Sev. Ameriko

(1719-5) pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7. **DUNAJ.**

Vsek dan odprava z Dunaja.
Pojasnila zastonj.

Izdelovanje vrčic iz najboljšega papirja

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril meseca prosinca t. l. trgovino

s papirjem in delavnico za izdelovanje papirnih vreč.

Priporočuje se slavemu občinstvu v mnogobrojno naročbo, zagotavljam, da budem svoje naročnike skrbno, solidno in po nizkej ceni postregel.

Josip Petrič
Vegova ulice št. 8.

Tovarniška zaloga papirja

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izvleček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpujenju, zvitju in pretegnjenju zit itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušen pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcih, presteh itd. če nečejo jesti, če slabu prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena za vrečko 45 kr. (1224-38)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja. Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem Izdelovatelju

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsek dan po pošti.

!! Plinova žarna luč !!

Usojam se p. n. plinovim trošilcem naznanjati, da sem prevzel jedino prodajo

plinove žarne luči

spediterskega društva Löwinger in dr. v Trstu.

Nadalje sem prevzel v samoprodajo

svetilnice, ki same proizvajajo plin za žarne luči.

Z žarne lučjo, katero jaz prodajam, se znatno plina prihrani in doseže se skoro dvojna svetloba, kakor z Auer-jevimi svetilnicami, in je znatno ceneja, kar daje upanje, da bodo sledila mnogobrojna naročila.

Z velespoštovanjem

Andrej Druškovič
Ljubljana, Glavni trg št. 10.

(1461-20)

Išče se trgovina z mešanim blagom

na račun na odstotke, oziroma služba.

Ponudbe pošiljajo naj se pod naslovom: J. J., poste restante Vipava, Kranjsko. (1907-1)

Vse zlomljeno

steklo, porcelan, les itd. lepi najbolje slavno znano v Lübecku jedino prenovano

Plüss - Staufer - lepilo.

Samo pristno v steklenicah à 20 in 30 kr. pri **Franu Kollmannu-u.** (1652-4)

Slikar in pleskar iz Celja.

Prevzemljem po ceni

Slikarsko, pleskarsko in lakirarsko delo

ter jamčim za najboljši material.

Priporočila so na razpolaganje.

Vpraša naj se pri **Karolu Koiseru-ju** v hotelu "Pri Malici" v Ljubljani ali naravnost pri

(1824-5)

Avgustu de Toma slikarju in pleskarju v Celju.

Slikar in pleskar iz Celja.

do 300 goldinarjev na mesec

100

luhko zaslužijo osobe vsakega stanu v vseh krajinah gotovo brez kapitala in rizika s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. — Ponudbe pod "Leichter Verdienst" Rudolfa Mosse na Dunaju.

(1636-8)

Nujne cene.

